

ACC. N:R M. 16862:1-2.

Landskap: *Blekinge* Upptecknare: *Manfred Magnusson, Grönöpts*  
Härad: *Bjäre* Berättare: " " "  
Socken: *Asarum* Berättarens yrke: *lantbrukare*  
Uppteckningsår: *1967* Född år *1891* i *Asarum*

FOLKLIVS-  
ARKIVET  
LUND

*Mjölktänder. s. 1-2.*

*LUF 133*

Skriv endast på denna sida.

fråga särskilda omständigheter vid barnets första tand förskum inte här i våra orter. Det kunde dock hända att en fader satte in några kronor på en sportbankbok i barnets namn, då den första tanden blev synlig.

Tand lutt på dialekten "tann" plural "tännä".  
Då ju barnet vid tandspickningen är oroligt och kinkigt, säger man att det har "out på tännä".  
Ett medel för att lugna barnet vid detta tillfälle var att binda en plärsvil i ett snitt runt halsen på barnet. Då pljerna i munnen inställdes sig tog barnet svilen och tuggade på, vilket lindrade. Svilen måste vara så stor och formad så, att barnet inte fick den i halsen.

De första tänderna kallades "lissinga".

Då någon av de första tänderna lossade tog man en svitrod och med den lades en smula smör i tanden.

som sedan med ett ryck drogs ut. Darnet skulle sedan kasta tänden i elden och säga: Gode Gud giv mig ingen guldtend utan låt mig få en riktig tend.

En levande kvinna borde också för att bli skrämmd, barnet kunde då få "lyte". Bölen kvinnan skrämmd för en smilande häst kunde barnet få fula breda tändes, liksom hästens.

Om en skulle se något djur riktigt bli lig-  
gande på gatan eller dess närhet borde den kastas  
bort så inte kvinnan såg det. Om man  
ej heller fick man sparka eller kasta ett vidant  
fing mot kvinnan, hon kunde då bli rädd  
och barnet missbitet, eller som det kallades  
"på lyte", vilket då kunde gå ut över tänderna  
då kvinnans skrämmda blick föll på skullens  
2. tänder.